

Pártélet

A DISZ OKTATÁSRÓL

Két Petőfi iskolát indítunk be

A DISZ Petőfi iskolán az elmúlt évben a Cser-bánya kivételével területünkön nem hajtottuk végre megfelelően az elénekelt feladatokat. Már az oktatás beindulásakor, a Ferenc- és a Beszáló-aknáknál a propagandisták hiánya miatt az oktatás későn indult be és nem biztosította megfelelő színvonalon a fiatalok politikai nevelését. Ez megmutatkozott a későbbi idők folyamán, amikor

a két fontos aknáknál megszünt a DISZ oktatás.

Az oktatási év végén a 95-100 hallgatóval tervezett oktatás csak 26 fővel lett befejezve. Még ennek a 26 fiatalnak az oktatásában is alapvető hiányosságok voltak. A propagandisták évközbéli továbbképzése nem volt biztosítva. Sem a városi, de a járási és a megyei bizottság sem tartott rendszeresen propagandista szemináriumokat, vagy konferenciákat, ahol továbbképezték, fejlődésük biztosítékát kapták volna.

Az elmúlt oktatási év hibáinak, de eredményeinek tapasztalatai alapján is az új oktatási év előkészítésében sokkal eredményesebb munkát kell, de tudunk is végezni.

A bánya területén 7 első és másodikéves Petőfi iskolán 130-150 fiatalt fogunk tanítani.

Valamennyi alapszervezetünkénél és a legény-szállón indítunk be első és másodikéves Petőfi iskolát. A propagandisták kiválasztását augusztus 1-ig elvégezzük. Olyan fiatalok lesznek a DISZ Petőfi-iskolák vezetői, mint Stumpf János Ernő-bányai fiatal mérnök, Gaál Sándor, a szerkesztőség dolgozója, akik biztosítani tudják a hallgatók részére, hogy a Petőfi iskolás ügy politikai, mint történelmi ismereteiket bővítsék.

Ilyen propagandisták kiválasztásával biztosítani tudjuk, hogy a Petőfi iskolákon a párt határozatai szellemében menjen a marxizmus-leninizmus oktatása. Az alapszervezetekben most vannak alakulóban az elbeszélgető bizottságok, melyek felkeresik a fiatalokat munkahelyükön, lakó-

területükön. Ismertetni fogják a DISZ Petőfi iskolájának anyagát és a fiatalok részére lehetővé tesszik, hogy az oktatásban részt vegyenek. A hallgatók kiválasztását szeptember 1. helyett így el tudjuk végezni augusztus 20-ig. A DISZ szervezet vezetősége elkészítette az oktatási tervet. Ez a terv tartalmazza egy-egy területen a propagandista nevét, az oktatás helyét, a hallgatók tervezett létszámát. Ez a terv segítséget ad abban, hogy minden alapszervezetnél megfelelő ütemben dolgozzanak az oktatás előkészítésében és a felmerülő hiányosságokat, akadályokat időben kijavíthassuk. Az oktatás előkészítő munkájának irányítására

augusztus 1-ig, 3-5 tagú oktatási bizottságot hozunk létre a DISZ vezetőség mellett.

Az oktatási bizottság feladata lesz az eddig már megkezdett előkészítő munka folytatása, az oktatás megszervezése és az egész oktatási év alatt történő irányítása.

Javítani kell a DISZ vezetőség munkáját az ellenőrzés területén.

Sem a tavalyi oktatási évben, sem most az előkészítésben

a DISZ részéről az ellenőrzés nem volt megfelelő az alapszervezetek felé.

tekintve, hogy az oktatási bizottság még nincs meg. Ezt felismerve a bizottság létrehozásával biztosítani fogjuk, hogy az oktatás előkészítésének munkájában a megfelelő segítés és ellenőrzés az oktatási bizottság létrehozásával érvényesüljön.

Az üzemek pártszervezetei már eddig is jelentékeny segítséget adtak a DISZ alapszervezeteknek az előkészítő munkában. A Beszáló-aknáknál a pártvezetőség propagandistát javasolt. Kérjük a többi pártszervezetek vezetőseit, hogy hasonlóan a Beszáló-aknai pártvezetőséghez, segítsék a DISZ oktatást, akár propagandista javasolással, akár más területen. Mi ezt a segítséget úgy a pártoktatás területén végzett jó munkával, mint tagjelöltek ajánlásával viszonyozzuk.

Olasz István
DISZ titkár,

Új munkahelyükön is példamutatóak lesznek

Pártunk felhívására számosan jelentkeztek kommunistaik közül olyanok, akik önként kérték magukat fajúra. Két kommunistaik, Kerti András, és Nyirő János már el is mentek. Kiváló példájukat mutatták a kommunista kötelességtudásnak, a párt iránti szeretetnek, áldozatkészségnek. Biztosak vagyunk benne, hogy új munkahelyükön is jó munkát végeznek, példát mutatnak.

A Beszáló-akna termeli a legtöbb meddőt

A Beszáló-aknában július első 10 napjában 62,1 tonna szenet ellenőrizték, a minőségi ellenőrök. Ez a termelésnek 1,08 százaléka, vagyis ebből már lehet következtetni arra, hogy milyen minőséget ad ki a bánya.

Sajnos rosszul áll a minőségi termelés a Beszáló-aknában. A megtört meddő 0,5 százalék. Ezzel szemben a kimutatások 2,72 százalék meddőt jeleznek. A

Cser-bánya 0,13 százalékkal termel a megengedett meddón felül. Ferenc-bánya betartja a százalékot, Ernő-bánya kevesebb meddőt ér el, mint amennyit szabadda. A Beszáló-akna műszaki vezetőin múlik, hogy jobb ellenőrzéssel, lényegesen lesoztorítsák a meddő termelésüket, mert megengedhetetlen, hogy ötszörösénél is több meddőt termeljenek.

Borda István falura megy

dolgozva. És ezt már nem mint versenytársat, hanem mint kommunista mondja, aki egy alapszervezetben dolgozik Borda Istvánnal. Mindezek gyorsan jutnak át bennem találkozásunk első perceiben.

Aztán tovább beszélgetünk Borda elvtárral. Három éve került a bányához, toborzásra jött a Somogy megyei Rinyabesenyő faluból. — Azelőtt mit csinált? — Gazdálkodott azon az öt holdon, amit a felszabadulás után juttattak neki. Így kalandozunk vissza anélkül, hogy valamelyikünk is akarná, a múltba. Szaporodnak a mondatok és egyre jobban megismerem Borda István életét, azt a göröngyös utat, ami a mához vezet. Apja kisparaszt volt és kilenc gyermekét abból a néhány holdcskából bizony csak küzködve tudta eltartani. Ő volt a legidősebb. Kora gyermekkorában munkába kellett állni, de kettőjük keresete is kevés volt a kilenc éhes száznak. Emlékszik arra, hogy néha anyjának sikerült összeszórni egy göncre valót, de mire a vásárlásra került volna a sor, még a baromjaitak is el kellett adni, hogy be tudják fizetni az adót. Mégis éppen ezekben az években tanult meg valamit, ami aztán egy egész életre szól. Megtanulta gyűlölni azokat, akik kizsákmányolták, elnyomták őket. Nem harcolt még — mert nem is harcolhatott — céltudatosan ellenük, de azt, ami a szívében fűzött, így is észrevették. Sokszor megalázták, sokszor verték véresre ezért a leventében. Tárt és még jobban gyűlölt. Aztán katonának hívták és amikor Budán fogságba esett, jelentkezett a Vörös Hadseregbe. Milyen büszke öntudattal csendül a hangja, ahogy mondja: „A Vörös Hadsereg katonája voltam.”

A felszabadulás után ahogy télt az idő, érzései lassan gondolatokat

öltöttek, a gondolatai pedig szavakba formálódtak. Az öt holdon jól gazdálkodott és felhasználta a megváltozott élet új lehetőségeit. Tanult, képezte magát. De a többiek is tanultak. Úgy érezték, hogy mindazt, ami évtizedekig forrongott benne, egyszerre kellene elmondani. Később már megszüre szavait és az évek során, ami egykor rendezetlenül volt benne, egységes, tömör mondanivalóvá formálódott. De hallgattak is rá az emberek. Mert hogyan hallgathatnak az olyanra, akit ismernek, aki közöttük élt, aki a vérükből szakadt ki és ráadásul a munkában is az első közé tartozik. Megbecsült, népszerű ember lett, akinek a hangját értekezleteken, országos kongresszusokon is lehetett már hallani.

A bányában ő is mint csillás kezdte. Igaz, hogy a kilencedik hónapban már vajúrt volt, a frontmestere, Szabó István külön javaslatára. Munkájával megmutatta itt is, hogy nem volt méltatlan a bízalomra. Jól dolgozott, 100 százalékon alul nem termelt soha. De más formában is kezdett megváltozni. Szorosabb és fejlettebb közösségbe került. Világosabb szemmel nézte az eseményeket, most értette csak meg igazán, hogy mennyire szorosan összekapcsolódik a munkásság és a parasztság sorsa, jövője, és egész élete. Pártmehizátásokat kapott, gyűródott, formálódott, átértette saját felelősségét, és ez vezette mindig a célhoz. — Mert voltak nehéz feladatok is. — A munkátvételek lazaságának megszüntetése. Nehéz volt megérteni, hogy a pontatlan átvetél mások rovására megy. De a többiek is hallgattak az igaz szóra, és az egész front szinte egyszerre indult harcba. Talán még azt is mondjuk el róla, hogy nevelőmunkát önmagától másféle is végzett. Amikor utazott hazá a családjához, elnézte a földeket.

Czottner Sándor elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének tagja, szénbányászati miniszter külpolitikai beszámolót tartott.

Sokan megjelentek a bányász kultúrotthonban, hogy meghallgassák Czottner Sándor elvtárs külpolitikai beszámolóját. Czottner elvtárs gondosan felépített, érthető és tényekkel alátámasztott előadása valamennyiünknek sokat nyújtott. Gazdagabbak letünk, megismertük azoknak a végtelen erőnek a növekedését,

re kért részletesebb magyarázatot.

Czottner Sándor elvtárs a hozzáintézett kérdésekre kimerítő választ adott. Amikor a béke megtartásának a lehetőségeire válaszolt, a következő szavakat mondta: „A béke megvédésének természetesen az az előfeltétele, hogy mi bizzunk hazánkban, pár-

Czottner elvtárs a beszámolót tartja.

— amelyeknek az eredménye a béke megvédésének forró óhaja, — az emberek 100 millióinak akaratában egyre acélcobbanál. Mitután a beszámoló ismertette a jelen legfontosabb külpolitikai kérdéseit, a békeharc eredményeit, következtek a hozzászólások.

Elsőnek Herseczki Lajos elvtárs mondta el néhány szót, hogy tudja és átéri saját feladatát a béke megvédésében. Lukács László elvtárs, Nehru India minisztereinek körútjának jelentőségé-

tünkben, kormányunkban, népünkben, saját magunkban. — Én bízok abban, hogy a várpalotai dolgozók ennek a harcnak szilárd, kemény harcosai lesznek, s akkor győzünk. — Rövid, de mindennél kifejezőbb volt az a megnyilvánulás, ami Czottner elvtárs befejező szavait kísérte. Dübörögve verődtek össze a résztvevők tenyerai, és szavak nélkül is érezte mindenki, hogy ez a párt nap a békeharcnak egyik igen fontos szakaszát jelentette a várpalotai dolgozók számára.

Csillejavítás — anyagtekozlással

A csillekbe elhelyezett perselyek, csapágyak befogadására vannak. A kerékbe szerelt új persely 4-5 csapágycserét is kibír. Ennek ellenére csapágytöréskor pótlásra a csapágyat új perselyvel ki kell cserélni. Igaz azok a perselyek, amelyek még használhatóak lennének, a selejtbe mennek. Ez részben felesleges munkát je-

lent, azzal pedig, hogy a még használható perselyt a selejtbe dobjuk, anyagpocsékolást végzünk.

Találjunk jobb megoldást, hogy a csapágytörés javításánál ne engedjük a még használható perselyeket kicselezni.

Patonai Józsefné

„A Központi Vezetőség a falusi munka megjavítására további jelentős kádarcsoportosítást tart szükségesnek. Még az 1955. év folyamán 1200 vezetőben jártas, szervezőképes, politikailag szilárd, tehetséges elvtársat kell küldeni városból a falusi párt- és gazdasági munka megjavítására a legfontosabb területekre: termelőszövetkezetekbe, gépállomásokra és állami gazdaságokba.”

(A Központi Vezetőség június 8-i határozatából.)

Bányánk kommunistaik is megértették a Központi Vezetőség határozatát. Tudják, hogy pártunk úgy segítheti a szocializmus gazdasági alapjainak megteremtését, ha a mezőgazdaságban uralkodóvá válnak a szocialista termelési viszonyok. A legjobb bányászok és a legodaadóbb pártmunkások jelentkeztek a felhívásra. Köztük Borda István is.

Beszédéből a Somogy megyei parasztemberek tájsozolásának zamatossága érződik, arca markáns, széles csontú, a szemek pedig tisztán, vizsgálódva néznek az emberre. Csak a bajusza, igazából bányászos. Két keskeny szőrcsík, ott az orra tövében. Így kíváncsisággal magamban Borda elvtárron, pedig nem egészen ismeretlen. A híre megelőzte találkozásunkat. Steinhauer elvtárs, a Ferenc-bánya pártszervezetének titkára beszélt róla: „Csendes beszédű, igen rendes ember. Kiváló bányász és kiváló pártmunkás. Nem kaphat olyan pártmegbízási feladatot, amit jól el ne végezne. Hallgatnád, mert saját maga mutatja a példát. Most a mezőgazdaságba megy, és tudom ott is szép eredményei lesznek.” Az itteni eredményeit meg Izer elvtárs, a versenyfeladatok sorolja „128, 107, 106 százalék. Nem változta a munkát és a fegyelmet betartásában is élen járt Tudom, sokat fog segíteni a mezőgazdaságban” — teszi hozzá elgon-

Igy beszélt erről: „Fájt az ember szíve, hogy megy néhol a gazdálkodás.” Ismerte az okát a parlagon heverő földeknek. De ismerte a kivezető utat is. És erről beszélt otthon a falujában: — „Higgyétek el, ha álltéltek a nagyüzemi gazdálkodásra, jobban megy a sorotok.” Azt is megokolta, hogy miért. „Mert annyiféleképpen gondolkodtok. Tudjátok-e, hogy a bányában milyen egyetértés van?” Szavait itt is meghallgatták és Tar Sándor, Tóth János egyéni gazdák egymásután léptek be a színpadra.

És most Borda István visszamegy a mezőgazdaságba. Amikor végezetül azt kérdezem tőle, hogyan gondolja megkezdni a munkáját, megcsillannak a szemek. „Bárhova menjek, haza megyek. Ismerem a faljamat. Először felkutatom a hibákat, aztán kezdem meg a munkát. De nem egyedül” — teszi hozzá. — „Hát kikkel kezd meg? — „A kommunistaikkal. A helység kommunistaival. Mert mindennekelett azokat keresem meg és elbeszélgetek velük. Elmondom azt, ami a legfontosabb. Fogjunk össze elvtársak, és álljunk az élre, mert a bányában, meg itt is azt figyeli a nép, hogy dolgoznak a kommunistaik.” — Szinte sült a hangja, amikor befejezi. „Mert azoknak a legnehezebb körülmények között is jól kell dolgozni.”

Megismertük Borda elvtársat és megértjük, miért jelentkezett első között a mezőgazdaságba. Vagy talán inkább írjuk úgy, hogy visszamegy. Mert parasztember ő még most is, aki szereti a földet, szívesen viseli a mezőgazdaság sorsát. De a bányában a bányász kommunistaik között megtalálta a legfontosabbat. Azt, hogy a proletárdiktatúra további erősítéséhez, a szocializmus építéséhez, a munkás-paraszt szövetség megszilárdításra szükséges. A bányász, a kohász, a lakatos, a munkásosztály legjobbjai ezért mennek most önként. És ezért megy Borda István is.